

гледни, прѣстоленъ градъ на бльгарско-то царство ли к т'ва, или гробища?

— За кож пакость отхождамы ны сега тамо! отговори Душанъ.

— Що думашь, Душане, рече Боланъ гадосано, и припуснж копь-атъ си та излѣзе на пжть-атъ покрай гръцкж-тж войскж, кои-то бѣше растурѣла чадъры-тѣ си на кднж могылж.

Смирено ся молаше той на стражж-тж да го пустижть въ град-атъ, и ся каз'ваше че к Гръкъ отъ прѣславекж-тж митрополиж

— Иди, иди, але той-зи пжть не излазя на бльгарскы Прѣславъ, а на гръцкы градъ Иоаннополъ, чукшь ли старче? повтаряхж гръделиво воискаре-тѣ.

— Боже Небесны! кѣде ли к сега Райна? продума Боланъ, като наблизи царевы-тѣ дворовы, кои-то още ся дымажж.

Кжща-та на ключаря Обрени бѣше близо до царевы-тѣ дворовы. Но сичкы-тѣ кжши на полянж-тж бѣхж пълны съ гръцкы войскы. Бльгаре-тѣ ся бѣхж прѣнесли на край град-атъ. Тамо отиде Боланъ, испыта Обрени, и го намѣри. Той бѣше сѣднжль до кднж струполенж плѣвнж.